

Sygn. akt I C 1046/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant p.o. prot. sąd. Zbigniew Klepacki

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 listopada 2018 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko S. P., D. P. i K. P.

o zapłatę 9212,48 zł

I. zasądza solidarnie od pozwanych S. P., D. P. i K. P. na rzecz strony powodowej (...) Bank S.A. z siedzibą w W. 5906,15 zł (pięć tysięcy dziewięćset sześć złotych 15/100), z tym, że należność rozkłada na 24 raty, w tym 23 raty po 245 zł i ostatnia 24 rata 271,15 zł, płatnych do 20-go dnia każdego kolejnego miesiąca, poczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym uprawomocni się niniejszy wyrok wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat,

II. dalej idące powództwo oddała,

III. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej 192 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank S.A. z siedzibą w W. pozwem z 3 stycznia 2018r. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych 9212,48 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 9033,54 zł od 21 grudnia 2017r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 163,94 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto o zasądzenie kosztów sądowych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony łączyła umowa kredytu z 12 kwietnia 2014r. nr (...), która została wypowiedziana w związku z brakiem zapłaty zaległych rat. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się 9033 zł – należność główna, 26,78 zł odsetki umowne za okres od 25 maja 2017r. do 7 listopada 2017r., 137,16 zł odsetki za opóźnienie od 25 maja 2017r./ do 20 grudnia 2017 i 15 zł opłaty i prowizje.

Pozwani S. P., K. P. i D. P. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego 23 maja 2018r. w Sądzie Rejonowym w Kłodzku w sprawie sygn. akt (...) wniesli oddalenie powództwa. Pozwani wskazali, że spłacali kredyt do chwili pogorszenia się ich sytuacji majątkowej, a następnie zaproponowali rozliczenie kredytu przez zwrot pojazdu będącego przedmiotem zabezpieczenia kredytu. Bank przystał na tę propozycję i pojazd odebrał, zaś wartość pojazdu przekraczała wysokość niespłaconego kredytu oraz odsetek i kosztów i wynosiła 10800 zł.

W toku postępowania pozwany podniósł zarzut sprzedaży pojazdu przez Bank za połowę jego wartości rynkowej oraz bezpodstawne obciążenie pozwanych podatkiem VAT od tej sprzedaży. Na ostatniej rozprawie pozwany K. P. wniósł o umorzenie zadłużenia ewentualnie rozłożenie zaległości na raty.

Bezspornym było:

- że pozwani działający jako wspólnicy (...) Spółka cywilna S. P., K. P. i D. P. zawarli ze stroną powodową umowę kredytu z 12 lutego 2014r. na łączną kwotę 21666,67 zł na sfinalizowanie zakupu pojazdu marki T. (...) rok. prod. 2004r., (...), zawarta na okres 60 miesięcy;
- że strony zawarły 12 lutego 2014r. umowę przewłaszczenia udziału wynoszącego 49/100 części w prawie własności w/w pojazdu na rzecz Banku w celu zabezpieczenie spłaty kredytu;
- że umowa kredytu została wypowiedziana pismem z 5 września 2017r. z okresem wypowiedzenia wynoszącym 30 dni;
- zadłużenie pozwanych na dzień wypowiedzenia umowy kredytowej tj. na dzień 31 października 2017r. wynosiło:
 - 9033 zł – należność główna,
 - 26,78 zł odsetki umowne
 - 14,20 zł odsetki karne.
- zgodnie z umową przewłaszczenia na zabezpieczenie § 3 umowy w przypadku wypowiedzenia umowy kredytu własność pozostałego udziału przechodzi na Bank bez potrzeby składania odrębnego oświadczenia woli także przez Bank. Według § 8 umowy w przypadku wypowiedzenia umowy kredytu przewłaszczający zobowiązuje się do niezwłocznego wydania pojazdu na żądanie Banku;
- pismem z 29 grudnia 2017r. bank na wniosek pozwanych wyraził zgodę na sprzedaż pojazdu w trybie poza przetargowym za kwotę nie niższą niż wysokość zadłużenia i przekazania kwoty uzyskanej ze sprzedaży na rachunek Banku do 19 stycznia 2018r.;
- pismem z 13 lutego 2018r. bank poinformował pozwanych, że wartość rynkowa pojazdu ustalona przez rzeczoznawcę na zlecenie Banku wyniosła 9800 zł brutto oraz, że pojazd zostanie skierowany do sprzedaży w formie aukcji elektronicznej, którą pozwani mogą śledzić pod adresem (...)pl. (...) wpływie na rachunek Banku ceny nabycia pojazdu, środki zostaną rozksięgowane na spłatę zobowiązania pozwanych wobec banku, z uwzględnieniem poniesionych kosztów windykacji;
- pismem z 25 maja 2018r. Bank powiadomił pozwanych, że pojazd został sprzedany za cenę 5900 zł brutto, powyższa kwota pomniejszona o podatek VAT została zarachowana na spłatę zadłużenia pozwanych.

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny:

W dzień wpłaty ceny sprzedaży pojazdu na rachunek Banku tj. 23 kwietnia 2018r. kwotę 4796,75 zł (5900 zł pomniejszone o podatek VAT) zarachowano na zadłużenie pozwanych, w tym 4040,17 na należność główną i 756,58 koszty windykacji.

Zadłużenie pozwanych na dzień 6 lipca 2018r. wynosiło 5906,15 zł, w tym:

- 4999 należność główna,
- 26,78 zł odsetki umowne
- 547,06 zł odsetki karne;
- 332 zł koszty windykacji/opłaty;
- 6,94 zł dalsze odsetki karne.

Wartość pojazdu T. (...) rok. prod. 2004r. według wyceny sporządzonej na zlecenie pozwanych wynosiła 10800 zł brutto.

Pozwani D. P. i K. P. są małżeństwem mają na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 17 lat i 5 lat. D. P. jest bezrobotna z prawem do zasiłku 700 zł, zaś K. P. otrzymuje emeryturę 1560 zł. Pozwani popadli w problemy finansowe, zakup pojazdu związany był z działalnością gospodarczą prowadzoną przez spółkę cywilną pozwanych. Pozwani chcieli dobrowolnie rozliczyć się z bankiem po sprzedaży pojazdu. Zdaniem pozwanych pojazd został sprzedany za połowę jego rynkowej wartości. Pozwana S. P. jest bratową K. P.. Spłata kredytu obciąża przed wszystkim pozwanych D. i K. P., gdyż S. P. nie angażowała się w sprawę działalności spółki.

Dowód:

- historia rachunku pozwanych po wypowiedzeniu umowy kredytowej k. 63;
- wycena wykonana na zlecenie pozwanego k. 54 – 55;
- przesłuchanie pozwanego K. P. k. 105.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało częściowemu uwzględnieniu.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy kredytowej nr (...) z dnia 12 lutego 2014r. Okoliczności sprawy, w szczególności wysokość zadłużenia na dzień wypowiedzenia umowy, warunki umowy przewłaszczenia udziału w pojeździe na zabezpieczenie spłaty kredytu oraz fakt zbycia pojazdu przez bank były pomiędzy stronami bezsporne. Pozwani kwestionowali zasadność zbycia pojazdu za cenę niższą niż połowa jego wartości rynkowej, a także kwestionowali zasadność pomniejszenia ceny uzyskanej ze sprzedaży pojazdu o podatek VAT. Ponadto pozwany wniósł o rozłożenie należności na raty, wskazując że jego rodzina znalazła się w bardzo trudnej sytuacji finansowej

Podkreślić należy, że strona powodowa pomimo zbycia w toku postępowania pojazdu będącego przedmiotem zabezpieczenia umowy kredytu oraz zaliczenia w dniu 23 kwietnia 2018r. uzyskanej ceny nabycia pomniejszonej o podatek VAT w kwocie 4796,75 zł na poczet zadłużenia pozwanych nie dokonała ograniczenia żądania pozwu. Sąd postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 18 września 2018r. zobowiązał stronę powodową do prawidłowego oznaczenia dochodzonej należności, lecz strona pozwana nie ograniczyła żądania o należności uzyskane ze sprzedaży pojazdu, dostarczając jedynie historię rachunku pozwanych po wypowiedzeniu umowy kredytowej, z której wynikało, że zadłużenie pozwanych na dzień 6 lipca 2018r. wynosiło 5906,15 zł. Podkreślić trzeba, że to na stronie powodowej spoczywał obowiązek udowodnienia i wykazania zasadności, wymagalności oraz wysokości dochodzonego roszczenia. Skoro powód nie oznaczył wysokości przysługującej jemu należności wobec pozwanych Sąd przyjął, że zadłużenie pozwanych wynosi na dzień zamknięcia rozprawy (art. 316 k.p.c.) 5906,15 zł i taką kwotę zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz strony powodowej. Zobowiązanie pozwanych jest solidarne zgodnie z art. 864 k.c.

Nie ulega wątpliwości, że strona powodowa zgodnie z treścią umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie z chwilą wypowiedzenia umowy kredytu stała się automatycznie właścicielem pojazdu uprawnionym do jego zbycia na dowolnych warunkach. Stąd zarzuty pozwanych, choć racjonalne, nie mogły mieć wpływu na zasadność powództwa. Również zarzut bezpodstawnego obniżenia ceny uzyskanej ze sprzedaży pojazdu o podatek VAT okazał się bezpodstawny, gdyż Bank nie mógł skorzystać z ulg podatkowych, jakie przysługiwałyby pozwanym, gdyby to oni byli zbywcami pojazdu. Ulga podatkowa przysługiwałaby pozwanym w związku ze sprzedażą pojazdu używanego.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodziły przesłanki do zastosowania art. 320 k.p.c. i rozłożenia dochodzonej należności na raty. Pozwani znaleźli się w bardzo trudnej sytuacji finansowej. Powodowy Bank sprzedał pojazd będący przedmiotem zabezpieczenia kredytu za bardzo niską cenę. Gdyby Bank umożliwił pozwanym sprzedaż tego pojazdu w drodze bezprzetargowej w dłuższym (niż 14 dni) terminie, nie jest wykluczone, że znalazłby się nabywca za znacznie

wyższą cenę, a ponadto uzyskana kwota nie podlegałaby opodatkowaniu i w całości zostałaby zaliczona na poczet zadłużenia pozwanych. Podkreślić trzeba, że według wyceny sporządzonej na zlecenie Banku wartość rynkowa pojazdu wynosiła 9800 zł, zaś według wyceny sporządzonej na zlecenie pozwanych 10800 zł. Wartość pojazdu była więc wyższa niż zadłużenie pozwanych z tytułu kredytu. Nie ulega więc wątpliwości, że sprzedaż pojazdu za cenę 5900 zł, podlegająca jeszcze obniżeniu o należny 23% podatek VAT, była bardzo krzywdząca i niekorzystna dla pozwanych.

Okoliczności te, choć nie mogły skutecznie podważyć prawidłowości realizacji przez Bank uprawnień wynikających z postanowień umowy, Sąd uwzględnił przy ocenie wniosku pozwanych o rozłożenie zasądzonej należności na raty. W tych okolicznościach Sąd zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz strony powodowej 5906,15 zł tytułem pozostałego zadłużenia wynikającego z umowy kredytu i należność tę rozłożył na 24 raty. Powództwo dalej idące jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono po myśl art. 100 k.p.c., przyjmując że powód wygrał proces w 64%, a poniesione przez niego koszty wyniosły 300 zł. Stąd zgodnie z art. 105 k.p.c. zasądzono solidarnie od pozwanych rzecz strony powodowej 192 zł tytułem zwrotu części poniesionych kosztów postępowania.